

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobkyně: **L. S. S.**, ve věci nejasného podání ze dne 18. 10. 2011, v řízení o návrhu žalobkyně na příkázání věci jinému soudu,

t a k t o :

Věc **se** Krajskému soudu – pobočka v Pardubicích **nepřikazuje**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 21. 10. 2011 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání žalobkyně, ve kterém brojila proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice o zrušení trvalého pobytu. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 26. 10. 2012, čj. Na 245/2011 – 4, postoupil věc dle § 7 odst. 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) Krajskému soudu v Ostravě.

[2] Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 17. 4. 2012, čj. 5 Na 19/2011 - 13, nevyhověl žádosti žalobkyně o ustanovení zástupce, konkrétně Mgr. Láty, se sídlem Pardubice, Smilova 547, s tím, že žalobkyně nepodala žádost o osvobození od soudních poplatků. Proti výše uvedenému rozhodnutí brojila žalobkyně kasační stížností, které Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 23. 7. 2012, čj. 8 As 64/2012 – 12, vyhověl, usnesení Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[3] V podání ze dne 24. 9. 2012 adresovaném Krajskému soudu v Ostravě žalobkyně navrhla příkázání věci „*pardubickým soudům*“. Tuto žádost zopakovala v podání Krajskému soudu v Ostravě ze dne 7. 11. 2012, ve kterém mimo jiné požádala o osvobození od soudního poplatku. Usnesením ze dne 26. 11. 2012, čj. 5 Na 19/2011 – 33, ji Krajský soud v Ostravě osvobodil od placení soudních poplatků.

[4] Krajský soud v Ostravě dne 14. 1. 2012 zaslal Nejvyššímu správnímu soudu návrh podle § 9 odst. 2 s. ř. s. na příkázání věci jinému než místně příslušnému soudu, konkrétně Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice.

[5] Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 23. 1. 2013, čj. Nad 3/2013 - 43, shledal, že nejsou splněny podmínky pro delegaci vhodnou a návrh zamítl. V odůvodnění uvedl, že o žádosti o ustanovení Mgr. Láty, advokáta z Pardubického kraje, Krajský soud v Ostravě dosud nerozhodl. Není tedy vůbec jisté, že právě on bude skutečně ustanoven zástupcem žalobkyně. Nejvyšší správní soud dále vysvětlil, že vzhledem k bydlišti žalobkyně (Hranice

na Moravě) a sídlu advokáta (Pardubice) se nejví přikázání věci účelným, „*přesunem do Pardubic by se soudní řízení žalobkyni značně oddálilo, což by s sebou neslo další časové a finanční náklady*“.

[6] Nejvyšší správní soud dále shledal, že Krajský soud v Ostravě je již s věcí obeznámen a učinil v ní řadu procesních úkonů, takže „*se nejví příhodné, aby se další soud na druhém konci republiky zabýval věcí úplně od počátku a tím řízení, zcela v rozporu s vyjádřeným zájmem žalobkyně, pozdržel. Ze spisu navíc nevyplyvá, že by krajský soud ve věci postupoval liknavě či s neodůvodněnými prodlevami. Předpoklad žalobkyně, že soudy na východě Čech budou rozhodovat lépe a rychleji, je zcela subjektivním očekáváním bez konkrétního racionálního jádra či faktických argumentů*“.

[7] Krajský soud v Ostravě poté ustanovil zástupkyní žalobkyně JUDr. Janu Kašpárkovou, advokátku se sídlem v Olomouci. Ta však pro neshody s žalobkyní požádala o to, aby ji soud zprostil zastupování žalobkyně; Krajský soud v Ostravě jí usnesením ze dne 6. 6. 2013, čj. 5 Na 19/2011-60, vyhověl.

[8] Žalobkyně v podání adresovaném Krajskému soudu v Ostravě ze dne 28. 5. 2013 uvedla, že „*požaduje, aby i tato věc byla předána na soudy do Pardubic, kde se mi přidělí ex officio nový právní zástupce z řad advokátů*“. Toto podání předal Krajský soud v Ostravě dne 4. 9. 2013 Nejvyššímu správnímu soudu, aby rozhodl o delegaci věci jinému soudu z důvodu vhodnosti.

[9] Nejvyšší správní soud posoudil věc takto:

[10] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. platí, že Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost či hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.

[11] Tato tzv. *delegace vhodná* představuje průlom do ústavního principu zákonného soudce, vyjádřeného v článku 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod tak, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu a soudce stanoví zákon. Místní příslušnost soudu, určena procesními předpisy, je tedy základním pravidlem, které je promítnutím dělby činnosti uvnitř soudní soustavy mezi jednotlivými články tak, aby věci byly projednávány tam, kde jsou nejlepší předpoklady pro jejich náležité projednání a rozhodnutí.

[12] Shodně jako v usnesení ze dne 23. 1. 2013, čj. Nad 3/2013 – 43, lze odkázat na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2004, čj. Nad 138/2003 - 26, publ. pod č. Sb. NSS 305/2004, nebo na nález Ústavního soudu ze dne 2. 11. 2010 sp. zn. I. ÚS 938/10, které se zabývají delegací vhodnou.

[13] Nejvyšší správní soud shodně jako ve věci sp. zn. Nad 3/2013, týkající se stejných účastníků, uvádí, že delegaci vhodnou lze připustit pouze tehdy, dojde-li tím k hospodárnějšímu, rychlejšímu či spolehlivějšímu posouzení věci. Jedná se však o výjimku z pravidla a lze ji připustit pouze za výjimečných okolností. Pro delegaci vhodnou musí existovat další důvody a naléhavé zájmy, které výjimečně a zcela ojedinele převáží nad ústavní zásadou zákonného soudce a soudu.

[14] Nejvyšší správní soud se proto již podruhé ve věci shodných účastníků zabýval tím, zda jsou dány důvody pro delegaci vhodnou a zda by řízení u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, bylo hospodárnější, rychlejší a spolehlivější než u místně příslušného Krajského soudu v Ostravě. Dospěl však k závěru, že tomu tak není.

[15] Nejvyšší správní soud zjistil, že shodně jako ve věci sp. zn. Nad 3/2013 žalobkyni nebyl přidělen zástupce se sídlem v Pardubicích, ani neexistují důvody, které by přidělení advokáta

z Pardubického kraje zdůvodňovaly. Také nic nenasvědčuje tomu, že by Krajský soud v Ostravě rozhodoval nesprávně či jinak zkracoval práva žalobkyně.

[16] Žalobkyně druhý návrh na delegaci zdůvodnila takto: „*vše nasvědčuje tomu, že soud se brání v této věci být nápomocný k pravdě je zde značná propojenost soudu místně příslušného, proto požadují, aby i tato věc byla předána na soudy do Pardubic, kde se mi přidělí ex ofo nový právní zástupce*“ [sic]. Žalobkyně neuvedla žádné konkrétní skutečnosti, které by mohly vést k přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti; má pouze subjektivní pocit, že Krajský soud v Ostravě nerozhoduje tak, jak ona požaduje. To však není relevantním důvodem pro delegaci vhodnou.

[17] Protože od prvního rozhodnutí o přikázání věci z důvodu vhodnosti nedošlo k žádné - pro rozhodnutí o delegaci významné – změně poměrů žalobkyně či skutkových okolností, ztotožňuje se Nejvyšší správní soud s odůvodněním v usnesení dne 23. 1. 2013, čj. Nad 3/2013 - 43, a v podrobnostech na něj odkazuje.

[18] Ze shora popsaných důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že i druhý návrh žalobkyně na přikázání věci Krajskému soudu v Pardubicích je nedůvodný, a proto věc Krajskému soudu – pobočce v Pardubicích nepřikázal. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce je Krajský soud v Ostravě vázán.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. listopadu 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu